

Pasaje din MANA

11 martie

Evr. 11:2-40:

2 Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.

3 Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.

4 Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci

Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.

5 Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.

6 Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.

7 Prin credință Noe, când a fost

înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință.

8 Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.

9 Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței ca într-o țară care nu era a lui și a locuit în corturi, ca și Isaac și

Iacov, care erau împreună-
moștenitori cu el ai aceleiași
făgăduințe.

10 Căci el aștepta cetatea care
are temelii tari, al cărei meșter și
ziditor este Dumnezeu.

11 Prin credință și Sara, cu toată
vârsta ei trecută, a primit putere
să zămislească, fiindcă a crezut
în credincioșia Celui ce-i
făgăduise.

12 De aceea, dintr-un singur om,
și încă un om aproape mort, s-a
născut o sămânță în mare
număr, ca stelele cerului, ca
nisipul de pe malul mării, care nu

se poate număra.

13 În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite, ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.

14 Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.

15 Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.

16 Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De

aceea lui Dumnezeu nu-l este
rușine să Se numească
Dumnezeul lor, căci le-a pregătit
o cetate.

17 Prin credință a adus Avraam
jertfă pe Isaac, când a fost pus
la încercare, el, care primise
făgăduințele cu bucurie, a adus
jertfă pe singurul lui fiu!

18 El căruia i se spusese: „În
Isaac vei avea o sămânță care-ți
va purta numele!”

19 Căci se gândea că Dumnezeu
poate să învieze chiar și din
morți: și, drept vorbind, ca înviat
din morți l-a primit înapoi.

20 Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare care avea în vedere lucrurile viitoare.

21 Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și „s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său”.

22 Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt și a dat porunci cu privire la oasele sale.

23 Prin credință a fost ascuns Moise trei luni de părinții lui când s-a născut, pentru că vedeau că

era frumos copilul și nu s-au lăsat înspăimântați de porunca împăratului.

24 Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon,

25 ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui

Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.

26 El socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.

27 Prin credință a părăsit el

Egiptul fără să se teamă de
mânia împăratului, pentru că a
rămas neclintit, ca și cum ar fi
văzut pe Cel ce este nevăzut.

28 Prin credință a prăznuit el
Paștele și a făcut stropirea
sângelui, pentru ca Nimicitorul
celor întâi născuți să nu se
atingă de ei.

29 Prin credință au trecut ei
Marea Roșie ca pe uscat, pe
când egiptenii, care au încercat s-
o treacă, au fost înghițiți.

30 Prin credință au căzut zidurile
Ierihonului după ce au fost
ocolite șapte zile.

31 Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei răzvrătiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință.

32 Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Iefta, de David, de Samuel și de proroci!

33 Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor,

34 au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în

războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.

35 Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea care li se dădea și au fost chinuiți.

36 Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare,

37 au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul, chinuiți, au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prizoniți, munciți —

38 ei, de care lumea nu era vrednică —, au rătăcit prin pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.

39 Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit,

40 pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi.

Iac. 5:10-11:

10 Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe prorocii care au vorbit în Numele

Domnului.

11 Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul și cum Domnul este plin de milă și de îndurare.

Ps. 19:12-13:

12 Cine își cunoaște greșelile făcute din neștiință? Iartă-mi greșelile pe care nu le cunosc!

13 Păzește de asemenea pe robul Tău de mândrie, ca să nu stăpânească ea peste mine!

Atunci voi fi fără prihană,

nevinovat de păcate mari.

2 Cor. 7:1:

1 Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu.

Col. 3:8:

8 Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură.

1 Pet. 2:1:

1 Lepădați dar orice răutate,
orice vicleșug, orice fel de
prefăcătorie, de pizmă și de
clevetire

Filip. 3:13-14:

13 Fraților, eu nu cred că l-am
apucat încă, dar fac un singur
lucru: uitând ce este în urma
mea și aruncându-mă spre ce
este înaintea,

14 alerg spre țintă, pentru
premiul chemării cerești a lui
Dumnezeu, în Hristos Isus.

1 Cor. 9:24,26:

24 Nu știți că cei ce aleargă în locul de alergare toți aleargă, dar numai unul capătă premiul?

Alergați dar în așa fel ca să căpătați premiul! ...

...

26 Eu, deci, alerg, dar nu ca și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vânt.

Evr. 6:1:

1 De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos și să mergem spre cele desăvârșite,

fără să mai punem din nou
temelia pocăinței de faptele
moarte și a credinței în
Dumnezeu,

Luca 21:19:

19 Prin răbdarea voastră, vă veți
câștiga sufletele voastre.

Evr. 10:36:

36 Căci aveți nevoie de răbdare,
ca, după ce ați împlinit voia lui
Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-
a fost făgăduit.

Iac. 1:4:

4 Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic.

Iac. 5:7:

7 Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare până primește ploaie timpurie și târzie.